

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 116/2026-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], zastúpených Mgr. Marcelom Kandrikom, advokátom, Sládkovičova 8, Prešov, proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 1CoCsp/23/2025-90 zo 16. decembra 2025 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 10. februára 2026 domáhajú vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie uznesením, ktorým krajský súd na ich odvolanie potvrdil uznesenie okresného súdu o zamietnutí návrhu sťažovateľov na nariadenie neodkladného opatrenia.

II.

2. Rozsudkom okresného súdu z novembra 2021, ktorý potvrdil krajský súd, bolo sťažovateľom uložené, aby obchodnej spoločnosti v peniazoch vydali bezdôvodné obohatenie, ku ktorému došlo tak, že sťažovatelia ako predávajúci a obchodná spoločnosť ako kupujúci uzavreli kúpnu zmluvu, od ktorej sťažovatelia odstúpili. Nedošlo tak k prevodu vlastníckeho práva sťažovateľov k ich domu na obchodnú spoločnosť, no obchodná spoločnosť podľa zmluvy sťažovateľom dala peniaze na splatenie ich dlhov. Tak sa sťažovatelia bezdôvodne obohatili. Podľa súdov nebolo preukázané tvrdenie sťažovateľov o tom, že obchodnej spoločnosti časť ňou im daných peňazí obchodnej spoločnosti vrátili. Pritom podľa súdov nebolo podstatné tvrdenie sťažovateľov o neplatnosti kúpnej zmluvy a spotrebiteľskom charaktere ich vzťahu. Dovolanie sťažovateľov proti rozsudku krajského súdu najvyšší súd v júni 2025 zamietol a ich ústavnú sťažnosť proti rozsudku najvyššieho súdu ústavný súd odmietol v októbri 2025 (III. ÚS 591/2025). Obchodná spoločnosť sa v exekúcii domáha vymoženia bezdôvodného obohatenia podľa rozsudku z novembra 2021. V exekúcii exekútor zriadil záložné právo k domu sťažovateľov.

3. Napriek usporiadaniu vzťahov strán rozsudkom okresného súdu z novembra 2021 sťažovatelia podali proti obchodnej spoločnosti žalobu o určenie neprijateľnosti (neplatnosti) kúpnej zmluvy, od ktorej odstúpili. V tomto konaní okresný súd uznesením zamietol ich návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by obchodnej spoločnosti bolo uložené zdržať sa výkonu exekučného záložného práva k ich domu. Podľa okresného súdu sa sťažovatelia proti exekučnej dražbe môžu brániť podľa Exekučného poriadku (zastavenie exekúcie, odklad exekúcie, žaloba o vylúčenie vecí z exekúcie).

4. Proti uzneseniu okresného súdu podali sťažovatelia odvolanie. Odôvodnili ho tým, že okresný súd neaplikoval spotrebiteľské právo a judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „SD EÚ“) a nezohľadnil skutočnosti, ktoré boli predmetom skončeného sporu o vydanie bezdôvodného obohatenia (kúpa ich rodinného domu pre účely splatenia ich dlhov za neprimeranú cenu a vrátenie časti peňazí obchodnej spoločnosti). Podľa sťažovateľov mal okresný súd tieto skutočnosti bez návrhu preskúmať a ak tak neurobil, spochybnil ochranu pred exekučným záložným právom.

5. Ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením krajský súd uznesenie okresného súdu potvrdil. Podľa krajského súdu niet súvislosti medzi žalobou sťažovateľov o určenie neprijateľnosti kúpnej zmluvy a ich návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Zdôraznil, že nebola spochybnená právoplatnosť rozsudku, ktorým im bolo uložené vydať bezdôvodné obohatenie a to, že neprišli o vlastnícke právo k domu. Podľa krajského súdu niet súvisu medzi vymáhaným bezdôvodným obohatením a tým, že podľa sťažovateľov je kúpna zmluva, od ktorej odstúpili, neplatná. I tak musia sťažovatelia vydať bezdôvodné obohatenie. Ochrana spotrebiteľa nepresahuje povinnosť sťažovateľov vydať bezdôvodné obohatenie, a preto je nedôvodná argumentácia rozhodnutiami SD EÚ.

III.

6. Argumentácia sťažovateľov vychádza z predpokladu, že k bezdôvodnému obohateniu, o ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom okresného súdu z novembra 2021, došlo na základe neprijateľnej kúpnej zmluvy a nekalých praktík obchodnej spoločnosti, ktoré spočívali v tom, že obchodnej spoločnosti vrátili časť poskytnutých peňazí. Z toho vyvodzujú, že pred rozhodnutím o ich návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia malo byť vykonané dokazovanie spisom o konaní, v ktorom rozhodol okresný súd rozsudkom z novembra 2021. Zdôrazňujú potrebu dokazovania v spotrebiteľských sporoch podľa rozhodnutí SD EÚ.

7. Podľa sťažovateľov závery krajského súdu popierajú ich právo na účinný prostriedok nápravy v konaní o určenie neprijateľných podmienok a tým sa odchyľujú od rozhodnutí SD EÚ. Okrem toho zdôrazňujú, že podľa SD EÚ skoršie rozhodnutie o proti nim podanej žalobe nebráni posúdeniu neprijateľnosti kúpnej zmluvy a rozhodnutie o neprijateľnosti zmluvných podmienok musí byť odradzujúci účinok, a preto nemožno vylúčiť finančný rozmer s vplyvom na exekučne vymáhanú pohľadávku. Z toho sťažovatelia vyvodzujú nesprávnosť východiska krajského súdu o tom, že rozsudok okresného súdu z novembra 2021 nebol spochybnený.

8. Podľa sťažovateľov krajský súd nenaplnil hlavný cieľ smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách tak, aby neboli viazaní neprijateľnými zmluvnými podmienkami a aby bolo eliminované používanie neprijateľných zmluvných podmienok

s tým, že to obchodnú spoločnosť odradí od ďalšieho používania nekalých praktík. Sťažovatelia namietajú, že rozhodnutie krajského súdu je nedostatočne odôvodnené, keďže neboli poskytnuté odpovede na ich odvolacie otázky vychádzajúce z rozhodnutí SD EÚ. Okrem toho sú toho názoru, že konanie o neprijateľnosti zmluvných podmienok súvisí s navrhovaným neodkladným opatrením a prebiehajúcou exekúciou. Sťažovatelia tvrdia, že krajský súd nevysvetlil odklon od rozhodnutí SD EÚ, a tým celkom vylúčil použitie spotrebiteľského práva.

IV.

9. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bolo podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

10. Posudzovanie podmienok na vydanie neodkladného opatrenia je primárne vecou všeobecných súdov. K ústavným sťažnostiam, v ktorých sa namieta porušenie ústavných práv rozhodnutím o týchto opatreniach, treba pristúpiť zdržanlivo. Nielen preto, že ústavný súd nie je opravnou inštanciou všeobecných súdov, ale aj preto, že ide o rozhodnutia, ktorými sa do práv a povinností strán nezasahuje konečným spôsobom (IV. ÚS 82/09). Zasiahnúť do týchto rozhodnutí možno iba za predpokladu, že by rozhodnutím všeobecného súdu došlo k procesnému excesu, ktorý by zakladal zjavný rozpor s princípmi spravodlivého procesu (II. ÚS 65/2021). Výnimočnosť zasahovania ústavného súdu do rozhodnutí o neodkladných opatreniach neznamená, že tieto sú úplne mimo rámca ústavnoprávneho prieskumu. Ak sú dôvody, na ktorých je založené súdne rozhodnutie o neodkladnom opatrení, zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, prípadne ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti, možno konštatovať zjavnú neodôvodnenosť alebo arbitrárnosť súdneho rozhodnutia (III. ÚS 104/2013).

11. Žaloba sťažovateľov, ktorou sa proti obchodnej spoločnosti domáhajú určenia neplatnosti (neprijateľnosti) medzi nimi uzavretej kúpnej zmluvy, je prejavom snahy sťažovateľov zvrátiť nielen to, že im je právoplatne uložené, aby obchodnej spoločnosti vydali bezdôvodné obohatenie v peniazoch, ale aj toho, že obchodná spoločnosť sa týchto peňazí domáha v exekúcii, v ktorej môže dôjsť k predaju ich domu. Preto zjavne mylné nie sú rozhodujúce argumenty krajského súdu, podľa ktorých niet súvislosti medzi ich žalobou a ich návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, nebola spochybnená právoplatnosť rozsudkov, ktorými bolo sťažovateľom uložené vydať bezdôvodné obohatenie, a nedôvodná je ich argumentácia rozhodnutiami SD EÚ.

12. Je tomu tak preto, že argumentácia sťažovateľov vychádza zo zjavne mylných tvrdení o tom, že k ich bezdôvodnému obohateniu na úkor obchodnej spoločnosti, o ktorom bolo rozhodnuté právoplatným rozsudkom okresného súdu z novembra 2021, došlo na základe neprijateľnej kúpnej zmluvy a nekalých praktík, ktoré spočívali v tom, že tejto obchodnej spoločnosti vrátili časť poskytnutých peňazí. Podľa rozsudku z novembra 2021 k bezdôvodnému obohateniu sťažovateľov došlo z dôvodu ich odstúpenia od kúpnej zmluvy bez toho, aby došlo k prechodu ich vlastníckeho práva k domu na obchodnú spoločnosť. Preto i keby bola kúpna zmluva neplatná pre jej neprijateľnosť, nemalo by to žiaden vplyv na povinnosť sťažovateľov vydať obchodnej spoločnosti to, čo im dala či už priamo, alebo na splatenie ich dlhov. To platí osobitne z dôvodu, že nebola

preukázaná sťažovateľmi tvrdená nekalá praktika, ktorá mala spočívať v tom, že obchodnej spoločnosti vrátili časť im obchodnou spoločnosťou poskytnutých peňazí.

13. Na tom nemení nič ani celkom neurčité tvrdenie sťažovateľov o tom, že z dôvodu nevyhnutnosti odradzujúceho rozhodnutia o neprijateľnosti zmluvných podmienok nemožno vylúčiť finančný rozmer takéhoto rozhodnutia na v exekúcii proti ním vymáhanej pohľadávky. Tento finančný rozmer sťažovateľa nijakým spôsobom nešpecifikujú, a preto rozumne možno dospieť k tomu, že sú obchodnej spoločnosti povinní vydať bezdôvodné obohatenie v peniazoch. Zjavne mylný tak nie je záver krajského súdu o tom, že ochrana spotrebiteľa nepresahuje povinnosť sťažovateľov vydať bezdôvodné obohatenie, a preto je nedôvodná argumentácia rozhodnutiami SD EÚ.

14. Pritom nemožno nezvýrazniť správnosť argumentu okresného súdu, ktorý pri zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vychádzal z toho, že sťažovatelia sa proti exekučnej dražbe môžu brániť podľa Exekučného poriadku (zastavenie exekúcie, odklad exekúcie, žaloba o vylúčenie vecí z exekúcie). Je tomu tak preto, že nie je žiaden dôvod na to, aby bolo zasahované do exekučných postupov pri predaji domu neodkladnými opatreniami vydanými v spore sťažovateľov a obchodnej spoločnosti. Exekučné záložné právo totiž nebolo zriadené v dôsledku potencionálne neprijateľných dojednaní strán, ale v dôsledku exekúcie právoplatne priznanej (nespochybnenej) pohľadávky obchodnej spoločnosti proti sťažovateľom.

15. Nebol žiaden dôvod na to, aby pri rozhodovaní o návrhu sťažovateľov bolo vykonané dokazovanie spisom o konaní, v ktorom bolo sťažovateľom uložené vydať obchodnej spoločnosti bezdôvodné obohatenie v peniazoch. Nebolo mylné východisko krajského súdu o tom, že rozsudok okresného súdu z novembra 2021 nebol spochybnený a ani jeho závery o tom, že niet súvisu medzi vymáhaným bezdôvodným obohatením a tým, že podľa sťažovateľov je kúpna zmluva, od ktorej odstúpili, neplatná. Záver krajského súdu vo vzťahu k argumentácii sťažovateľov o ochrane spotrebiteľa (rozhodnutia SD EÚ) zodpovedá stavu sporu medzi sťažovateľmi a obchodnou spoločnosťou. Ústavnou sťažnosťou namietané uznesenie krajského súdu nie je protirečivé, nelogické či nedostatočne odôvodnené. To vylučuje, že by ním došlo k porušeniu uvedených ústavných práv sťažovateľov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. februára 2026

Robert Šorl
predseda senátu